

udvist underhold. Den periode, hvor udlændingen afsoner straf eller i øvrigt er frihedsberøvet, er ikke omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse, jf. herved også den nedenfor foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 3, nr. 3.

Bestemmelsen omfatter herudover udlændinge, som er udvist eller afvist administrativt af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens §§ 25-25 b, § 28, stk. 3, og § 29, stk. 3, men hvor udvisningen eller afvisningen ikke er effektueret, medmindre udlændingen er frihedsberøvet.

Det er efter den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 2, en betingelse, at det er nødvendigt af hensyn til forsørgelsen af udlændingen at dække udgifterne til udlændingens underhold. Det er en forudsætning, at den pågældende ikke på anden vis selv eller gennem familie, der er forpligtet hertil, kan sørge for sin indkvartering og sit underhold eller gennem anden familie eller venner faktisk sørger for sin indkvartering og sit underhold. Det er desuden en forudsætning, at den pågældende ikke har ret til hjælp til forsørgelse efter aktivloven, fordi den pågældende ikke længere har lovligt ophold i aktivlovens forstand, jf. den nedenfor foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 3, nr. 4.

For de foreslåede bestemmelser i § 42 a, stk. 1 og 2, gælder, at det selvsagt er en forudsætning, at udlændingen ønsker at være omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse. Et fravalg vil i givet fald ikke indebære, at den pågældende udlænding af denne grund får ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 3, indebærer, at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse for udlændinge omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 42 a, stk. 1 og 2, ikke gælder i fire tilfælde.

Det foreslås således i § 42 a, stk. 3, nr. 1, at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse i overensstemmelse med nuværende praksis ikke omfatter de udlændinge omfattet af § 42 a, stk. 1, der uafhængigt af, om den pågældende har indgivet ansøgning om asyl eller er meddelt opholdstilladelse som flygtning, i øvrigt har lovligt ophold her i landet. Dette gælder kun de udlændinge, der har lovligt ophold her i landet som nordisk statsborger (udlændingelovens § 1), som barn under 18 år med fast ophold hos forældremyndighedens indehaver (udlændingelovens § 5, stk. 2) eller i kraft af en opholdstilladelse i medfør af EF-reglerne (udlændingelovens § 6) eller på andet grundlag (udlændingelovens § 9). Asylansøgere, der inden for en kortere periode har lovligt ophold her i landet i kraft af et visum (udlændingelovens § 4) eller som visumfri udlænding (udlændingelovens § 3), vil f.eks. stadig

være omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse.

Det foreslås endvidere i § 42 a, stk. 3, nr. 2, at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse i overensstemmelse med nuværende praksis ikke omfatter de udlændinge, der har indgået ægteskab med en herboende person, medmindre særlige grunde foreligger. Baggrunden herfor er, at den herboende ægtefælle har forsørgelsespligt over for den pågældende, jf. § 2 i lov om ægteskabets retsvirkninger. Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse genindtræder ikke i tilfælde af, at den pågældende ægtefælle ikke kan opfylde sin forsørgelsespligt, i hvilket tilfælde udlændingen må henvises til hjælp efter aktivloven, jf. herved den særlige regel om beregning af hjælp efter aktivlovens § 28. Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse genindtræder i overensstemmelse med nuværende praksis først ved separation eller skilsmisse. En særlig grund til, at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse genindtræder uanset udlændingens ægteskab med en herboende person, foreligger i de særlige tilfælde, hvor udlændingen ikke længere har lovligt ophold i aktivlovens forstand og ikke i øvrigt har ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning, og hvor ægtefællen ikke opfylder sin forsørgelsespligt, og det af hensyn til forsørgelsen af udlændingen er nødvendigt at dække udgifterne til underhold før udsendelsen af udlændingen.

Det foreslås endvidere i § 42 a, stk. 3, nr. 3, at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse i overensstemmelse med gældende praksis ikke omfatter forsvundne udlændinge, hvis opholdssted ikke kendes. Dette gælder også forsvundne udlændinge, der skønnes udrejst. Bliver en forsvunden udlændings opholdssted på ny kendt, genindtræder Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse. Opholder udlændingen sig på et kendt opholdssted uden for indkvarteringscentret, vil Udlændingestyrelsen i overensstemmelse med gældende praksis kunne tillade dette og eventuelt hel eller delvis dækning af udlændingens underhold, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 1. pkt., der bliver § 42 a, stk. 7, 1. pkt.

Det foreslås endelig i § 42 a, stk. 3, nr. 4, 1. pkt., at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse i overensstemmelse med nuværende praksis ikke omfatter de udlændinge, der har ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning. Det er i den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 3, nr. 4, 2. pkt., præciseret, at udlændinge omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 1, er omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse, uanset om de har ret til hjælp til forsørgelse efter aktivloven. Udlændingestyrelsens un-